

У 1962 РОЦІ

З кожним роком зростає рівень наукових досліджень вчених Одеського університету. Наш університет став місцем проведення численних всесоюзних, республіканських, міжвузівських наукових конференцій.

У вересні 1961 року була проведена міжвузівська конференція з проблем фізіології та патології травлення і всмоктування. Ця конференція проводилась біологічним факультетом з участю Академії наук СРСР. В роботі конференції взяли участь представники академічних установ і вузів РРФСР, України, Грузії, Білорусії, Латвії, Естонії, Азербайджана.

А в жовтні 1961 року в університеті відбулася IV республіканська міжвузівська славістична конференція, організована філологами та істориками. Вчені Болгарії, слависти Києва, Харкова, Дніпропетровська та інших міст СРСР побували на конференції.

Великого розмаху набрала в кінці травня — на початку червня Всесоюзна конференція з колоїдної хімії, скликана університетом, АН УРСР та АН РРФСР. Вона викликала значний інтерес серед працівників науки і промисловості. В її роботі взяло участь понад 1200 чоловік, які приїхали із великих промислових міст.

Дуже активно пройшла в жовтні 1962 року III міжвузівська наукова конференція з питань випаровування, горіння та газодинаміки дисперсних систем. На конференцію приїхали з усіх кінців СРСР визначні спеціалісти в галузі фізики горіння та фізики аерозолей.

Кафедра загальної історії організувала на історичному факультеті Всесоюзну конференцію, присвячену 250-річчю з дня народження Жан Жака Руссо.

Жовтень 1962 року в науковому житті університету ознаменувався проведенням двох міжвузівських конференцій на філологічному факультеті, присвячених творчості О. М. Горького і М. М. Коцюбинського. В роботі їх брали участь дружина О. М. Горького К. П. Пешкова та дочка М. Коцюбинського — І. М. Коцюбинська. В кінці листопада в університеті була проведена кафедрою зоології безхребетних міжвузівська конференція з проблем крайової паразитології з участю визначних вчених.

М. Я. ПЕТРЕНКО.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 37 (736)

Субота, 29 грудня 1962 р.

Ціна 2 коп.

Новини НБ

Перед приходом Нового року всі підводять деякі річні підсумки. Роблять це і в Науковій бібліотеці ОДУ.

За рік книжкові фонди бібліотеки зросли на 35462 томи.

В 1962 році пішли з бібліотек старі читачі, прийшли нові. Загальна кількість читачів зросла майже на 200 чоловік.

Поліпшуються зв'язки нашої бібліотеки з бібліотеками інших міст через систему МБА. Ось «прізвища» наших «знайомих»: Москва. Сектор сітки спеціальних бібліотек АН СРСР; Київ. Обсерваторія КДУ; Каунас. Державна республіканська бібліотека Литовської АН СРСР; Вільнюс. Наукова бібліотека ВДУ.

На трибуні доповідач.

Є ДРУЗІ У КУБІ!

В неділю, 23 грудня 1962 року відбулося чергове засідання наукового гуртка історії КПРС студентів-заочників (керівники — доценти Д. С. Бельфор та А. П. Іванов), присвячене четвертій річниці перемоги Кубинської революції.

Конференц-зал прикрашений державними прапорами СРСР і Куби, портретами товаришів М. С. Хрушова та Фідела Кастро. На дошці — велика карта Куби. Увагу всіх привертає виставка «Героїчна Куба», підготовлена Науковою бібліотекою університету.

Крім членів гуртка, тут присутні студенти-заочники і гості — кубинські студенти Карлос Браво та Нельсон Діас, які навчаються в Політехнічному інституті, перший помічник капітана теплохода «Лесозаводск» у минулому, секретар партійного комітету Управління Чорноморського пароплавання Ю. П. Литовкін і поет І. Рядченко, які побували на острові сво-

Кілька місяців готувала свою доповідь «Розвиток соціалістичної революції на Кубі» студентка-заочниці III курсу філологічного факультету, працівник Іллічівського райкому партії Лариса Володимирівна Бейдіна. Вона розповіла про розвиток революційного руху на Кубі, охарактеризувала два етапи в розвитку революції на Кубі, вказала на значення аграрної реформи та інших соціально-економічних перетворень в країні.

1960 рік був названий на Кубі роком реформ, 1961 — рік освіти, 1962 — рік планування.

Одним із найбільших завойованих Кубинської революції є об'єднання між всіма революційними організаціями. На основі об'єднання революційних організацій іде підготовка до створення єдиної партії соціалістичної революції.

Ця партія, як заявив Фідель Кастро, буде мати марксистсько-ленінську програму.

(Закінчення на 4 стор.).

ДОРОГІ ДРУЗІ!

1962 рік ознаменувався новими величними досягненнями у розвитку науки, техніки, культури, промисловості та сільського господарства.

Груповий політ у космос, супутник на орбіту Марса, «Космос-12» — все це переконливі свідчення переваги соціалістичної системи над капіталістичною.

Так, 1962 рік був наповнений славними подіями у житті радянських людей.

Безперечно, новий, 1963, рік прославить нашу Батьківщину новими подвигами, ще ближче стане до нас комуністичне майбутнє.

Все найкраще, всі свої сили та енергію — на благо рідного народу, Комуністичної партії! Ось чим живе після історичного листопадового Пленуму ЦК КПРС весь радянський народ, зустрічаючи п'ятий рік семирічки. Віддамо ж всі свої сили на виконання тих завдань, які ставить перед нами рідна партія, наш радянський уряд!

З Новим, 1963, роком, дорогі товариші!

Партком, ректорат, комітет ЛКСМУ та профком Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова.

Новини НБ

Наші видання за рік

З року в рік у нашому університеті публікується значна кількість наукової та учбово-методичної літератури.

В цьому році за неоповіаними даними видано літератури загальним обсягом 170 друкованих аркушів. Майже 116 друкованих аркушів припадає на наукові праці університету. Заслужують уваги праці географічного факультету «Природа і господарство Одеської області», праці, присвячені класиці вітчизняної геоботаніки і фізичної географії — Г. І. Танфільєву. Видано праці із серії біологічних наук, в яких висвітлюються окремі проблеми імунології та паразитології.

Вийшов збірник аспірантських рефератів — перший досвід молодих авторів у галузі філософських досліджень по своїй спеціальності. Дані реферати свідчать про великий потяг наукової молоді до осмислення проблем сучасної науки в дусі діалектичного матеріалізму.

Учасники організованої в нашому університеті міжвузівської наукової конференції з історії Якобінської диктатури є авторами книги «З історії Якобінської диктатури», що також видана у цьому році. Книга розрахована на істориків-дослідників нового часу, викладачів вищої та середньої школи і студентів історичних факультетів.

Збірник статей «Павло Тичина» як результат дослідницької роботи вчених-філологів виданий з ініціативи колективу філологічного факультету.

Поряд з науковими працями надруковано значну кількість учбово-методичної літератури, яку з інтересом використовують студенти заочного відділу та стаціонару. Це такі посібники, як «Українська радянська сатира 20 рр.», «Нарис історії української діалектології», «Революційні пісні на Україні», «Боротьба В. І. Леніна з ревюїнізмом в міжнародному робітничому русі», «Словникова робота з англійської мови для 5—6 кл.» та багато інших.

В новому році намечаються деякі зміни в здійсненні видань, що поставлять перед науковими працівниками серйозні вимоги щодо вибору тематики, підготовки та своєчасної здачі рукописів до друку.

М. ДОБРОГОРСЬКИЙ.

Студенти-науковці

Ленінський стипендіат фізичного факультету В. Глушков разом зі своєю однокурсницею Н. Федосеевою в минулому році за наукову роботу були премійовані поїздкою до Ленінграда. Зараз вони разом з студентом Є. Штесселем, роботу якого представлено на всесоюзний конкурс, працюють над виконанням госпдоговірної теми.

Значних успіхів у науковій роботі добились також студенти IV-го курсу П. Нарусевич і О. Яковлев. Третій рік успішно працює в лабораторії фізики напівпровідників В. Дунаєвський (III курс). Слід відзначити, що на факультеті до виконання госпдоговірних тем залучаються великі групи студентів. Проф. В. О. Федосеев вважає, що це найбільш ефективний виховний метод, і всіляко допомагає студентам-новичкам, доручає «досвідченим» відповідальні завдання.

Значну увагу приділяють цій справі доценти Т. Я. Свора, К. К. Демидов та інші.

Доц. Д. І. ПОЛІЩУК,
декан фізичного факультету.

На фото: студент В. Дунаєвський, один з кращих науковців.

З НОВИМ РОКОМ!

Погляньте: проносить 62-ий
Суцвіття днів осяяних.
Став для Одеси чудовим

другом

Невтомний творець-будівник.

Він гордо вулицями проходить

Як робітник і поет;

До нас професором сивобородим

Заходить на факультет.

Від перемог і успіхів наших

В очах — вогонь молодий,

А між бровами студентські

невдачі

Лишили зморшки-сліди.

— Ми перед вами ввічливим

рухом

Повинні голови нахилить.

Спасибі, що по шляхах науки

Уміло ви нас вели!

Ми від вас перейнявши сміло

Наук животворне лиття,

Багато вивчили і зрозуміли

Із дисципліни «життя».

Ніколи розуму не умерти!

Знання—безцінні скарби немов,

Вас проводжаючи у безсмертя,

Ті скарби збережемо!

Гляньте: на зміну 62-му

На факультет прибіг

Нас привітати хлопчина

юний —

63-й рік.

Зразу кинувся: «Я готовий

Іспитувати вас!»

Кажу: «Послухай, білоголовий,

Ти — веселий дивак!

Знаєш ти історичну граматику?

А іноземну мову?

Не ображайся,— я вірю,

знатимем!

Все ми з тобою зможем!

Ми в сім'ю студентську, багату

Раді тебе прийняти,—

Нам з тобою творити, кохати,

Пробувати, дерзати!

Даєш знання ти і сили нові

Нам у дороги життя».

Друзі, з Новим роком, в якого

Впевнене серця биття!

Приємно бачити

Приємно бачити, коли людина захоплена своєю роботою, віддає їй усі свої сили, думки, енергію. З такими людьми цікаво працювати, вони завжди користуються заслуженою повагою.

Все це хочеться сказати про студента-дипломанта кафедри органічної хімії Геру Камалова.

Починаючи з 2 курсу, він багато і з захопленням працює на кафедрі: спочатку в гуртку, а потім над темою, яка являє собою частину науково-дослідної роботи кафедри. Працюючи за індивідуальним планом, Гера прослухав ряд додаткових теоретичних курсів, що дає йому змогу з наукової точки зору підходити до поставленого завдання і вирішувати питання, що виникають в процесі роботи.

Від усієї душі хочеться побажати йому великих успіхів в його дальшій роботі.

Н. А. ГОРЯЧУК.

МЕНІ дуже потрібні квіти: завдання редакції. І треба ж було настати цим холодом, випасти снігу...

де. З радісною надією відкриваю заповітні двері: У вестибюлі у великому дзеркалі відбивається блискучі від збудження очі. Квіти повинні бути!

А може в гуртожитку хто-небудь занасе букетом, таким великим, гарним, якщо візьмеш з нього 3-4 квітки, то навіть непомітно бу-

Відчиняю двері 10-ї кімнати. Добре, що хлопці знайомі. Запитую: — Як з квітами? Можливо, у вас є що-небудь, ну хоч би... проліски?

З БУКЕТУ ДИСЕРТАНТІВ Тільки на філфаці цього року захистили кандидатські дисертації 4 викладачі. Одному з них і присвячено цей дружній шарж.

— Що, на побачення поспішаєш? — говорить Ваня Ковальов, ленінський стипендіат. — Шкода, але нічого немає, сам шукав і не знайшов. Біжи ти краще на другий поверх...

Непогані розги, для початку, А надаю нехай йому. Стане кафедрі стартовим подарунком для польових у космос науку.

Дякуюся, я гурі в малиновому вогні новорічної іграшки — кулі, що висить під стелею, доволі промінчик надії. Згадую... 2 роки тому ця куля прикрашала чудову ялинку, високу, пухнасту, блискучу від штучного дощу. В минулому році ялинки не було, була лише куля. А як тепер буде? Широкі двері кімнати № 38. Над столом з ящиком з-під посяжки схилився хлопець в окулярах.

— Може, ти збираєшся жар-птицю знайти в цьому ящику? — Ні, 2 години тому тут була ворона і злітала її привязав за хвіст в куточку ящика. Вона весь час бурчала щось схоже на «дуррак» і хотів виробити в неї рефлекс на членів студради. Втекла, мабуть.

Слухай, немає у вас квітів, ну, яких-небудь? — Здає, я про мету свого приходу.

Немає. Запам'ятай ти, браток, а булі... — говорить він.

Але чим завичив перед ним добрим хлопцем в окулярах члени студради? Валерій Кіторога пояснює: — Телевізор працює, газети є, гаряча вода — 6 разів на тиждень. Нездисциплінованих караємо. Ост

Бібліотечний букет

Один з наших кореспондентів, шукаючи новорічний букет, зайшов і в наукову бібліотеку. Але кореспондентів не пощастило: спіробітники бібліотеки запропонували не букет для читачів, а «букет читачів».

Слухай, немає у вас квітів, ну, яких-небудь? — Здає, я про мету свого приходу.

Немає. Запам'ятай ти, браток, а булі... — говорить він.

Але чим завичив перед ним добрим хлопцем в окулярах члени студради? Валерій Кіторога пояснює: — Телевізор працює, газети є, гаряча вода — 6 разів на тиждень. Нездисциплінованих караємо. Ост

Мені треба поспішати. Цей букет потрібно подарувати і якнайшвидше.

ЩО ПОДАРУВАТИ?

Злободенне питання!.. На Новий рік прийнято що-небудь дарувати своїм друзям, рідним і близьким. А хто для газети ближчий і рідніший за читача? Ось йому і треба було б що-небудь подарувати... Поздоровляють по-різному: друзі дарують авторучки і блокноти, начальство оголошує подяку. Який вид подарунку вибрати нам? Щоб було красиво і не дуже банально? Це питання обговорювалось на спеціальному засіданні редакції, і було вирішено, враховуючи реальні можливості, подарувати читачам «букети живих квітів». Університет в 1963 році подарить своїм мешканцям відчутні подарунки (див. надруковане зеленим кольором), а наша справа — букети.

Тільки де ж їх роздобути? Можливо, відділ постачання допоможе? Навряд чи... Ну, якщо добре попросити, то можливо, що й вийде (якщо добре попросити, то нам навіть папір дають)... Але ж відділ постачання — це не все. Треба йти в бухгалтерію до Івана Сергійовича Мітіна. Ви, мабуть, уже і самі зрозуміли, що від цього плану доведеться відмовитися.

Можливо, посидіти і почекати, поки хто-небудь прийде поздоровити нас і випадково захопить букетик-другий... Ні, ми буди б найвміли! Чому-месь останнім часом до нас приходять лише ображені і букети, через неуважність, забувають дома.

І було вирішено: послати всіх наших кореспондентів «на охоту»: хай ідуть вони по учбових корпусах, бібліотеках, гуртожитках, заглянувши до кожної кімнати, нехай шукають вогні букети. Думаєте, не знайдуть?

КАЖДЫЙ ЗАМЕРЗАЕТ В ОДИНОЧКУ

(Детективна новелла).

ТРУП был найден на порогах городского сада. Кто его нашел, кто вызвал скорую помощь, почему она не приехала — этого не знает никто. Хорошо хоть, что нашлись эксперты — вечерники-юристы ОГУ.

Один из экспертов, потянув носом воздух, точно установил его (воздуха) температуру — 5 градусов мороза. Явно недостаточно для того, чтобы замерзнуть. К тому же температура тела была значительно ниже — 15 градусов мороза. Теперь эксперты не стоило большого труда установить место обморожения вания, такой холод был лишь в одном месте города Одессы — в учебном корпусе ОГУ по ул. Советской Армии, д. 24. Факт был подтвержден уличными: под воздействием уличной температуры организм оживал, а губы его беззвучно шептали: «Анти-Дю... Анти-Дю...»

Для оказания помощи и проведения тщательной закрыви экспертизы понадобилось помещение с коваными дверями и решетками на окнах. К счастью, в университете оказалась одна-единственная такая комната — помещение редакции газеты «ЗНК» в доме 12 по ул. Шевченка. Прибывший врач заявил, что больному нужно немедленно пропарить в бане. И для этой цели трудно было найти более подходящее место, чем вышеупомянутый учебный корпус.

Покажи мені твій кіноальбом, і я скажу, з яких кіножурналів ти вирівав знімки. (Прислів'я середини ХХ століття).

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

Всі люблять кіно. Ще більше, виявляється, люблять артистів кіно. Можна не знати імені жителя Нью-Йорка цього «світлого Вавилона», але всі люблять глянути на його спірні журнали. Часна

КВІТИ ПЕДПРАНТИКИ

- 1. «Каботажное судно — то судно, которое ходит по воде и вдоль берегов». 2. «В питании населения Албании большое место занимает однокое дерево». О. СИМОНЕНКО, IV курс геофака. 3. «На Филиппинских островах дикими грибами Магеллана». 4. «После того, как Магеллан совершил кругосветное путешествие, транспортные связи между людьми упрочились». М. БЕДНЫЙ, V курс геофака. 5. «Свиньи дают шерсть, мясо и молоко». В. ГЕВЧУК, V курс геофака. 6. Учителя: Діти якого великого українського поета ви знаєте? Учень: — Тараса Бульбу.

Т. Бульба роздає автографи.

І вірші і проза

(Новорічний букет зі шпальт стіннівки) «Вместо того, чтобы самому полодить и уплатить взносы, комсорг должен бегать за каждым в отдельности». (Земля і надра). «Газета общефакультетская — и поэтому в ней необходимо обеспечить большой объём студентов». (Советский юрист). Ты такая простая, как все. О. Есенин. Ты такая простая, как все: Брови взлетят над носом, Синие ленты в косе. Цвет волос твоих русо-рыжих Для меня лишь неповторим. И пушок над губою курчавый, И плуток над губою курчавый, Слово в изморозь легкий дым.

Как резном твой выточен стан, Ножи стройные, грация ланя, А во взгляде — надежда океан, Болдость предугрешней рани... Кисти рук и румянец щек. Опасать я всего же могу. Я всего лишь ночной мотылек, И твой свет я крылом беру. (Портрет любимой). Снег недавно выпавший, Ходит парень по снегу, Ходит он, как выпивший. На ветвях развесила Снег зима-красавица Парню очень весело С милой отдыхается. (Изынная прогулка). В. Околотенко, факультет иностранных мов. «За педагогичні кадри». НА РОЗВОРОТІ ВМІЩЕНО ФОТО В. СОЛОМОНОВА І Ю. КАСИМА, ДРУЖНІ ШАРЖІ В. КОЛІСНИКА, І П. ІВАНОВА. ХУД. ОФОРМЛЕННЯ Є. ШАБЛІ.

ХОЧ І БЕЗ КВІТІВ

До нас в редакцію завітала група хіміків-п'ятикурсників. — Ось і нам квіти принесли, — зраділи. Але квітів не було. Хіміки прийшли просити нас, щоб ми через газету від їхнього імені поздоровили викладача кафедри філософії Рейнгольда Антоновича Личковського. — Вперше ми слухаємо справжнього викладача з історичного матеріалу. Вперше ми побачили, як треба пов'язувати глибоку теорію з сучасністю. Так, квітів ми не одержали, але було дуже приємно. Приємно, що є такі викладачі, приємно, що є ще студенти, яким не байдуже, хто у них викладає.

ПОБІЛЬШЕ ПАХУЧИХ І РІЗНИХ

могли б розраховувати на друге місце і лише прикра випадковість — травма Ю. Воронцова, відкинула команду з межі призерів.

С. ГРИГОРЯНЦЮ (II курс геофака).

Уверен, вы добьетесь в Технарь фанатик virtues. Ждите! О, если бы ты был Попробуй, взлети за науку! Навіть коли б наші пилгани, бігани та металел обмежились лише вдалим виступом на таких великих змаганнях, то і цього було б достатньо, щоб їх підняти на щит. Але до свого списку перемог вони додали ще друге місце на першості «Буревісника», ви-

НЕ ЖДАЛИ (вселення палеонтологічного музею до зоологічного).

Кит ведмедю: Це що, наші нові заочники?

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ РЕДАКТОРА СТІННІВКИ

Шановні наші благодійники! Споконвіку так ведеться, що у вищому учбовому закладі немає кому потурбуватися про газету. В ректораті свої справи та ради, на факультеті свої ради та справи, а в комендантів приміщень нині одна турбота — встигати замикати та одмикати двері.

Ось так і сидимо ми часто без паперу. Сумусмо, думаємо, чим малювати, якщо дадуть папір (а туші і фарб теж немає). Але тепер нам легше: помітили ви, пригледювавши нас, покладіть. Спасибі вам! Цілий букет всяких подарунків одержали (правда, допомога одночасова):

- лінійок — 1 (одна) олівців — 1 (одна) набір акварельних фарби — 1 (одна) набір клею — 1 (одна) пляшечка, а також коричнева туш, щіточки-щетиці, і «визначили» нам — місячний оклад — 7 листів паперу.

Тепер і про новорічну газету подумати можна. Паперу, правда, трохи мало, та і замикати немає на тому місці, а це не страшно: на одну другу лекцію не підеш — ось і зекономив папір на замикку. А ватмана не вистачить — на стіні можна намалювати. Щіточки щетиці для цього якраз підійдуть. «Туші ще б нам різнокольорової», — скаже «недовідчений в таких справах товариш. Вірно і туш тут не помішала б. Але у нас зате клею багато — величезна пляшечка. Якщо кому потрібен клей — приходьте до нас! А з собою захопіть ще лінійку, бо нам однієї мало, чи олівців. Мало у нас і олівців, але і за те дякуємо.

Спасибі, спасибі і ще раз спасибі, дорогі благодійники із профкому. Редактор газети «Радянський фізик (математик, хімік)», «За мічурінську (педагогічні) біологію (кадри)» та ін.

Знайди Ляпунова!

Всім вам відомі дитячі картинки з циклу «В годину дозвілля». На цих картинках, як правило, намальовано багато дерев, кущів, всіяких ліній, а зверху написано: «Знайди зайця!» або «Де тут паровоз?». А відшукати цього зайця (паровоз) дуже і дуже важко. На знімку ви бачите добре відомий садок хімічного факультету. Вже давно тут встановлюють бюст Ляпунова. Читачу, коли у тебе буде вільна хвилинка, знайди на цьому фото Ляпунова. А якщо не знайдеш, звернись до господарини, там тобі допоможуть.

Дружній шарж.

СВІТ дивиться в майбутнє. Особливо властиво людям пов'язувати свої надії, мрії та радощі з приходом Нового року. Але мрія повинна бути реальною.

Тому, не підвівши підсумків, не вдумавшись в повчальний біг минулого, не можна передбачати розмаху майбутнього. Кожна людина, цілі країни і народи на межі нового і старого років дуже ясно і чітко бачать велетенську роботу історії. Це бачать і розуміють у нас, в таборі майбутнього, яке все відчутніше вривається в нашу дійсність, це бачать, але не завжди розуміють у них, в таборі минулого, яке гарячково хапається за життя і заважає руху всього людства вперед.

Світло і морок, мир і війна, свобода і експлуатація, радість і страждання — такий контраст двох світів — соціалістичного і капіталістичного. І, звичайно, по-різному підводяться підсумки 1962 року; різні перспективи намальовуються перед світом соціалізму і світом капіталістичних джунглів.

Сутінки капіталізму, які ледве пробиваються неоновим рекламою чудес «вільного світу», не можуть розсіятися, вони неминуче змінюються нічною і смертю струхлявілого і здичавілого капіталу.

Якими успіхами Жовтий диявол може похвалитися і що він може запропонувати людству? Всі перипетії подій 1962 року говорять красномовніше заклинань найдосвідченіших хіромантів та ворожок — утриманців торгівців смертю. Хотіли задавити маленький Лаос — не вийшло. В Південному В'єтнамі тактика «спаленої землі» повернулася проти янки та їх жалюгідних маріонеток. Західний Іран вирвано із жадібних лап голландських та інших колонізаторів, він повернувся в лоно своєї матері — Індонезії. Народ Йеме-

на покінчив з мертвою, але ядовитою династією Хамідів. Маноліс Глезос могутньою силою народного руху одержав нарешті довгождану свободу. Куба відстояла свою незалежність і гордо крокує в авангарді визвольного руху народів Латинської Америки. Добився свободи після семирічної війни Алжир. І, зрозуміло, це ще не весь перелік втрат капіталу в 1962 році. Правда, дехто хоче втрати перетворити в «прибутки». Так було, наприклад, під час жовтневих подій навколо Куби, які продажна преса буржуазних країн (а разом з ними і албанські сороки) охрестили як «відступ» СРСР і «перемогу» США. Але це або від тупомства, або від нестримної ненависті до СРСР, бо насправді знала поразки в кубинських подіях дурість, перемогла мудрість і майбутнє всього людства.

Звичайно, багато було в 1962 році складних, небезпечних для справи миру ситуацій. Вони краще всього свідчать про глибокий і всебічний маразм сучасної буржуазії, про «відсутність» у неї, як говорив М. С. Хрущов, «всякої присутності», яка штовхає її на шлях безрозсудних дій і вчинків. Хіба не про це говорить заява типового представника американських політиканів Голдуотера, що «краще загинути всім від атомної бомби, ніж чекати перемоги комунізму»? Якщо Голдуотеру, який втратив залишки будь-якого розуму, вигідно вмирати — нехай вмирає. Але народи не підуть за ним, і саме це найбільше бісить верховодів «вільного світу». Зараз на Заході багато пишуть про єдність «цивілізованих» країн Європи та США. Єдність, звичайно, є. Але чому вона дуже скидається на той квар-

тет, який колись так майстерно зобразив І. А. Крилов. «Загальний ринок» шести країн став загальним лише в тому розумінні, що в Італії і в Франції, не кажучи уже про країни Бенілюкса, в усьому відчувається залізна хватка тих же західнонімецьких «пророків нового порядку», які зовсім недавно сиділи на лавах Нюрнберзького міжнародного трибуналу. Викормлений і вихолений США боннський хижак уже кричить про новий похід на схід «до Уралу», хоча не може не знати, що йому не дадуть зробити туди жодного кроку. Але кричить він не дарма. Він набиває собі ціну, добиваючись в Західній Європі того, чого не добився в двох світових війнах, і невідомо, чи не почнуть американські ракети, що містяться в ФРН, падати на голови французів та англійців, італійців та бельгійців. Якщо це правлячі кола США чи ошалілий від класової бутафорської величі

генерал де Голль називають «мудрою політикою», то що ж називається політикою самогубства і підлою зрадою інтересів народів? Справді у політичних і воєнних діячів країн НАТО наявна «відсутність всякої присутності».

Дехто ще сподівається, що розпочавши т. з. «превентивну» (попереджувальну) війну, вони вийдуть сухими із води і доб'ються знищення ненависного їм СРСР. Адаже не хто інший, як президент США заявив, що за певних умов США «взьмуть на себе ініціативу ядерної війни проти СРСР». І скільки подібних заяв ми чули в 1962 році! Якби кумири буржуазії, всі ці Талейрани, Наполеони, Лінкольни, Бісмарки могли підвестися з гробів, вони, не кажучи ні слова, наділи б гамівні сорочки на своїх жалюгідних епігонів, які розгубили все, але нічим не замінили загубленого. Та й не дивно. Здича-

віла і морально вироджена буржуазія не може висунути із свого середовища інших діячів. Можна сказати, що як в живописі сучасна буржуазія валяється в «абстрактній» мазні чи, збожеволівши від бруду і ожиріння, корчиться в танцях рок-н-ролла, так і в політиці всі її вчинки зумовлені тваринним інстинктом, все загарбати, знищити, спалити. Але який би сильний не був світовий імперіалізм — сили миру, демократії та соціалізму могутніші. Вони не дозволять здійснити модне нині висловлювання Людовика XV: «Після мене хоч потоп».

«Після мене хоч потоп», — такою думкою проводжають старий і зустрічають Новий рік буржуазні політики, яким властива «відсутність будь-якої присутності».

Рік минулий — космодром успіхів майбутнього, — лозунг всього прогресивного людства.

Доц. К. Д. ПЕТРЯЄВ.

„ВІДСУТНІСТЬ БУДЬ-ЯКОЇ ПРИСУТНОСТІ“

Літературний Кур'єр

Владислав НАКАЗНИЙ.

(З ВІРШІВ, ЯКІ ПОСТУПИЛИ НА КОНКУРС «ЗНК»)

З ЦИКЛУ „НОВОРІЧНІ ЗУСТРІЧІ“

Під ногами сніжна пороша,
А ялинка в яскравих вогнях.
— Рік новий, ти — хлопчина
хороший,
То ж дозволяй тебе обійнять.
Тисну руки другу новому,
Дуже схожий він на батьків.
Що чекає на березі тому
Його славних будівників?

Син двадцятого віку,
своєї Вітчизни син,
Я щасливий, адже
живу в Радянській країні,
Це ж вона до зірок
могла злетіти з низин,
Космос покірно ліг
у ноги своїй богині.
Я щасливий з любов'ю
працюю у руках,
У країні будую
Комуни палац чудовий.
Щастя знати про те,
що сяйво цієї будови
Бачать мої ровесники
на інших материках.
Я цілину піднімаю,
я космос лечу в ракетах.
Дружба, Любов, Братерство
з працею поруч ідуть.
Разом зі мною всі,
хто любить свою планету,
За найбільше із щастя —
за мир боротьбу ведуть.
На березі 63-го
бачу себе у праці,
Яка планету прикрасить,
підкорить космічний світ.
Труд мій велично зводить
земного щастя палаці,
І голова тримає
сонячний небозвід.
Бачу моїх ровесників
у польоті новому,
Марс відчує серця їх —
данкові, золоті.
І на Землі: в культурі,
у правді, дружбі, — в усьому
Хочу бачити крацим
себе на березі тим!

Добрий ранок, рік 63-й
З днем тебе вітаю трудовим!
З Новим роком, люди на
планеті!
З мирним ранком, та із днем
новим!
Земле, у твої широкі груди
Входить рік 63-й, наш!
Хай щастить вам на етапах,
люди!
Чуєте його команду?
— Марш!

Венедикт КОМАРОВСКИЙ.

Когда стихи еще в дороге...

Когда стихи
еще в дороге,
проходят свой особый путь,
захочешь вдруг
в последнем слове
все изменить —
перечеркнуть,
сказать позвонче,
позадорней:
стрелять — так в цель,
рукой бойца;
рубить —
так уж рубить
под корень;
любить и верить
до конца.
Стих должен жить
в палатке,
в доме,
проплыть,
проехать,
пролететь,
не дать остыть
у жарких домен,
учить,
лечить,
растить детей.
Старье в расход,
гнилое — рушить,
все лучшее
дарить сердцам.
чтоб так спаялись
строчек души,
как в пуле
девять грамм
свинца.

Є ДРУЗИ У КУБИ!

У Кубинської революції є численні друзі в усьому світі. Кубинська революція стала прапором боротьби всіх латино-американських народів. Вона означає вступ Америки в період переходу від капіталізму до соціалізму. Ось чому ця революція викликала страх і ненависть в таборі американських імперіалістів.

Студенти-заочники В. Ф. Сапега, В. Д. Сидоров, М. В. Зубжицький, які взяли участь в обговоренні доповіді, розповіли про боротьбу ку-

Виступає І. Рядченко.

Наші кубинські гості.

бинського народу проти агресивних дій американської воячки та її прихильників. Вона підкреслили, що все прогресивне людство із задоволенням і визнанням зустріло мудрі і далекозорі кроки Радянського уряду, який взяв на себе ініціативу в справі розв'язання кризи в районі Караїбського басейну.

Про те, як моряки Чорноморського пароплавання постачають мирні вантажі в порти Куби, про зустрічі з кубинцями екіпажу комуністичної праці теплохода «Лесозаводск» говорив Ю. П. Литовкін. Студент II курсу механічного

факультету Одеського політехнічного інституту Карлос Браво розповів про життя революційної молоді Куби і відповів на численні питання.

Поет Іван Рядченко розповідав цікаві пригоди з життя теплохода «Грузія» в час рейсу на Кубу, поділився враженнями про зустрічі з тов. Фіделем Кастро і прочитав свої вірші, присвячені героїчній Кубі.

Учасники цього цікавого засідання побажали успіху кубинському народу в будівництві соціалізму в наступаючому Новому році.

Фото В. Соломонова.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

СТОР. 4. 29 ГРУДНЯ 1962 Р.